

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

na posiedzeniu w dniu 18 kwietnia 2024 r. w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej w kwestii oświadczenia SSN Tomasza Demendeckiego z dnia 13 marca 2024 r., w przedmiocie wyłączenia go od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygnaturze akt I ZO 109/24, która dotyczy wniosku o wyłączenie SSN Zbigniewa Korzeniowskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I ZO 91/23, w której przedmiotem jest rozpoznanie wniosku o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka, SSN Leszka Boska i SSN Marii Szczepaniec od udziału w sprawie o sygn. akt I ZB 61/23, czyli rozpoznania wniosku o stwierdzenie braku spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez SSN Tomasza Demendeckiego w sprawie o sygn. akt I ZSG 4/22

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych

postanowił:

wyłączyć SSN Tomasza Demendeckiego od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I ZO 109/23.

UZASADNIENIE

SSN Tomasz Demendecki w oświadczeniu z dnia 13 marca 2024 r., powołując się na art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k., wskazał na konieczność wyłączenia go od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygnaturze akt I ZO 109/23, która dotyczy wniosku o wyłączenie SSN Zbigniewa Korzeniowskiego od udziału w rozpoznaniu

sprawy o sygn. akt I ZO 91/23, w której przedmiotem jest rozpoznanie wniosku o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka, SSN Leszka Boska i SSN Marii Szczepaniec od udziału w sprawie o sygn. akt I ZB 61/23, czyli rozpoznania wniosku o stwierdzenie braku spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez SSN Tomasza Demendeckiego w sprawie o sygn. akt I ZSG 4/22

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wprawdzie w realiach sprawy nie zachodzi powód ujęty w art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k., gdyż rozstrzygnięcie w sprawie o sygn. akt I ZO 109/24, nie dotyczy bezpośrednio SSN Tomasza Demendeckiego, jednakże zachodzą w opisanym wyżej układzie faktycznym przesłanki do wyłączenia sędziego, o jakich mowa w art. 41 § 1 k.p.k. Z treści art. 41 § 1 k.p.k. wynika, że sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Dla stwierdzenia podstawy wyłączenia sędziego, wymagane jest zatem istnienie określonej kategorii okoliczności, która, jeżeli zestawić ją z przedmiotem rozstrzygnięcia w określonej sprawie, prowadzi do wniosku o uzasadnionej wątpliwości co do bezstronności sędziego, mającego ją rozstrzygnąć. Oznacza to, że pomiędzy podnoszonymi okolicznościami, które powinny mieć charakter rzeczywisty i obiektywny, a rozstrzygnięciem konkretnej sprawy musi zachodzić związek funkcjonalny, pozwalający na możliwości wyprowadzenia z nich wniosku o istnieniu uzasadnionej wątpliwości co do braku bezstronności rozstrzygnięciu tej sprawy. W uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 lipca 2004 r., sygn. akt. SK 19/02, OTK ZU 2004, nr 7/A, poz. 67, znajdujemy wskazanie, że cyt. „Instytucja wyłączenia sędziego w równej mierze służy zapewnieniu realnej bezstronności sądu, jak i umacnianiu autorytetu wymiaru sprawiedliwości przez usuwanie choćby pozorów braku bezstronności.” Udział SSN Tomasza Demendeckiego w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I ZO 109/23, z perspektywy zewnętrznego obserwatora, mógłby zostać odebrany, jako kształtowanie przez niego składu orzekającego mającego podjąć decyzję co do składu wyznaczonego do rozpoznania sprawy o sygn. akt I ZB 61/23, która to sprawa dotyczy bezpośrednio SSN Tomasza Demendeckiego.

Kierując się powyższym rozstrzygnięto jak na wstępie

[M. T.]

[ms]